

Apulanta, Puolet

Tyhjydest raukeuden peittmn pelkoon,
Jonka toivoi haipuneen jo pois.
Turhautuneet sanat, joiden piti lohduttaa,
Tuhannen kerran jlkeen hohkaa kylmyyttn.
Kaikesta kauneudesta on puolet itsetuhoa,
Viel enemmn, kun meidt erehdytetn
Toinenkin poski kntmn.
En luovu sydmenlynneist,
Jotka poltettiin
Arviksi jokaiseen aistiini.
Havahduttu monta kertaa kuilun partaalta,
Mut vielkn ei suljettu korvia sen kutsulta.
Meit kutsuu...
Kaikesta kauneudesta on puolet itsetuhoa,
Ja enemmnkin, mut silti antaudutaan.
Kaikesta kauneudesta on puolet itsetuhoa,
Kun ajatellaan sit tosiasiaa,
Kumpaa enemmn halutaan